

Horii Etsuji

Horii Etsuji Shihan egy 7. Danos Aikikai oktató. Nagyon népszerű Japánban és külföldön egyaránt, a tiszta és egyben erőteljes Aikido-járól, továbbá nagyon barátságos és nyitott személyiség. Horii Shihan az esetekben steril technikai bemutatókról nevezetes és inkább az alapokra összpontosít, lényegretörően, különösen fontosnak tartja a tanár-diák kapcsolat ápolását.

Guillaume Erard: Honnan jött, és hogyan került kapcsolatba az Aikidoval?

Horii Etsuji: Eredetileg Osakából származom. Egy Aikido klub jött létre, amikor középiskolában tanultam, ez 1978-ban volt és az egyik tanáromnak saját Aikido dojo-ja volt, úgyhogy az ő dojo-jában is edzettem.

Ezután Kosen-be mentem, ami egy műszaki egyetem, ahol egy 5 éves képzést végeztem gépészeti területen. Az egyetemen nem volt Aikido, úgyhogy létrehoztam egy klubot, és ott gyakoroltam 5 évig. Összesen 7 évig Aikidoztam Osakában.

Guillaume Erard: Mikor lépett be a Hombu Dojoba?

Horii Etsuji: Miután végeztem az egyetemen 1985-ben, uchi deshi (bentlakó tanítvány) lettem a Hombu Dojóban, 20 éves voltam akkor.

Guillaume Erard: Gyakorolt más harcművészetet?

Horii Etsuji: Amióta elkezdtem az Aikidot, csak azt csinálom. Előtte általános iskolában Kendoztam 4 évig, de amint elkezdtem Aikidozni, annak szenteltem magam.

Guillaume Erard: Volt valaha a Hombu-ban mielőtt uchi deshi lett?

Horii Etsuji: Igen. A harmadik gimnáziumi évemben részmunkaidős állást vállaltam, így sikerült pénzt megtakarítanom és a tavaszi szünetben eltöltöttem egy hetet a Hombu Dojoban. Szóval edzettem ott azelőtt is.

Guillaume Erard: Minden nap edzett...

Horii Etsuji: Igen, egy hétig minden nap.

Guillaume Erard: Mennyi ideig élt a Hombu Dojoban, és mi volt egy uchi deshi napi rutinja?

Horii Etsuji: 3 évig éltem a Hombu Dojoban. Egy uchi deshi élete magába foglalta a reggel 5:00-kor kelést, a tea elkészítését a Doshu-val és a Sensei-el aki a reggeli edzést tartotta, illetve a Dojo és az iroda takarítását. Általában 6:00 körül végeztünk, az edzés pedig 6:30-kor kezdődött.

Az uchi deshi életében a prioritás az edzés volt, reggeltől estig. Ha épp nem volt edzés, a házimunkákat végeztük el. A saját dolgainkat is el kellett végezni, mint például leveleket feladni a postán, és sok más hasonló feladat.

Egyik fontos feladatunk volt a Sensei számára Otomo-nak ("kiszolgáló") lenni. Vinnünk kellett a Sensei táskáját, és ukemizni kellett neki. Ez volt a fő tapasztalat, amiből tanulhattunk.

Guillaume Erard: Az Otomo szerep csak alkalmi volt, igaz?

Horii Etsuji: Alkalmi volt, például amikor a Sensei elment egy szemináriumra. Ezek az utak egy egész napig, vagy tovább is tarthattak. Vinnünk kellett a Sensei táskáját, figyelnünk kellett dolgokra, és uke-ként kellett szerepelnünk. Ezek hol Japánon belüli, hol külföldi utak voltak. Ha külföldről volt szó, általában egy hetet töltöttünk a Sensei-jel.

Guillaume Erard: Hol járt Otomo-ként, és melyik Sensei-jel?

Horii Etsuji: Voltam külföldön, többnyire Kisshomaru Sensei-jel, például Olaszországban kétszer, Dél-Amerikában, Brazíliában, Argentínában és Uruguay-ban. Voltam Németországban is.

Tamura Sensei azt mondta, hogy számára nagyon élvezetes dolog volt Otomo-nak lenni, de én annyira nem tudtam élvezni, mert számomra ez inkább egy munka volt. Annyira feszült voltam mindig, így mikor szóltak, hogy külföldre megyek, nem voltam túl boldog tőle.

Később a jelenlegi Doshu-val, illetve Seki Sensei-jel is utaztam. Továbbá tartottunk egy Nihon Budokan csoport túrát is, Ausztráliában jártunk, egy csoportként.

Guillaume Erard: A gyakorlást külföldön sokkal másabbnak találta ahhoz képest amit Japánban tapasztalt?

Horii Etsuji: A gyakorlást az adott helyen lévő Shihan irányítja és mindenki a Shihan stílusát tanulja. Ezért van az, hogy bárhova mész, a gyakorlat kicsit más, de akkor is, az aikido az aikido, szóval a dolgok amiket tanítunk közősek, de a tanítási módszer különbözik, ez az oktatótól függ.

Az út ahogy az emberek értelmezik amit a Sensei tanít szintén különbözőek, és ez így van rendjén. Ha mindenki egyforma lenne, az lenne furcsa.

Guillaume Erard: Kik voltak az oktatói a Hombu Dojoban?

Horii Etsuji: Abban az időben Kisshomaru Sensei volt a Második Doshu, és a mostani Doshu volt Waka-Sensei. Az idősebb Sensei-jek rangidős sorrendben: Okomura Sensei, Yamaguchi Sensei, Arikawa Sensei, Tada Sensei, Ichihashi Sensei, Masuda Sensei, Watanabe Sensei és Sasaki Sensei. Ők voltak a vezető Sensei-jek abban az időben.

Guillaume Erard: Hány másik uchi deshi élt együtt önnel a Hombu Dojoban, és kik voltak azok?

Horii Etsuji: Számomra Sempai-ok (magasabb rangú, előljáró), akikkel a Hombu-ban együtt éltem Kobayashi Sensei és Sugawara Sensei voltak. Akik később költöztek be, Kuribayashi Sensei és Kanazawa Sensei voltak. Velük éltem együtt a Hombu Dojo-ban.

Guillaume Erard: Volt olyan Sensei akinek kiemelten követte a tanításait?

Horii Etsuji: Nem volt egy "fő" Sensei-em, egy uchi deshi-nek kötelessége volt menni az első reggeli edzésre. A reggeli gyakorlást a Hombu Dojoban a Doshu, azaz a Dojo-cho (Dojo vezető) tartotta. A Hombu Dojo-t Ueshiba Dojo-nak nevezték, szóval ez nem olyan volt, hogy kiemelten egy oktatót követtem, csak a Doshu állt a gyakorlásom központjában. Más mesterek óráin is ott voltam, hogy az ő technikájukat is befogadjam, szóval úgy döntöttem, hogy nem lesz egy kiemelt Sensei-em.

Guillaume Erard: A jelenlegi uchi deshi-k rendkívül elfoglaltnak tűnnek a tatamin kívül, ez volt a helyzet önnel is?

Horii Etsuji: Ez így igaz, az én időmben mi nem voltunk ennyire elfoglaltak... Volt egy kis időnk önmagunkra. Manapság már elég sok dolguk van. Több időt töltenek tanítással, de nincs sok idejük saját maguk képzésére. Én is így gondolom.

Guillaume Erard: Ahhoz, hogy valaki uchi deshi lehessen, feltétlenül azzal a hozzáállással kell neki indulnia, hogy profi oktató lesz?

Horii Etsuji: Azok akik belépnek a Hombu-ba, azért teszik, hogy profik legyenek. Szinte mind elkötelezik magukat e célból.

Guillaume Erard: Mi a legfontosabb dolog, amit uchi deshi-ként töltött ideje alatt kapott?

Horii Etsuji: Ami a legfontosabb egy uchi deshi számára...legfőképpen... az ukemi. Állandóan arra gondoltam, hogy jól végezzem az ukemi-t.

Akiket mindig felkértek, hogy Kisshomaru Sensei-nek ukemizzenek, Miyamoto, Yokota, és Osawa Sensei voltak, ők hárman nagyon jók voltak. Azon gondolkodtam hogyan lehetnék én is a csoport

tagja. Apránként a Doshu engem is használni kezdett uke-ként, és onnantól minden még nehezebb lett. Amíg uchi deshi voltam tényleg csak az ukemi-n gondolkodtam. Az, hogy dolgozzak a technikámon, és jobbá váljak technikai szempontból is, csak később jött.

Guillaume Erard: A legtöbb uchi deshi a Hombu Dojoban lesz oktató, de ön egy másik utat követett, miért?

Horii Etsuji: Három évet töltöttem el uchi deshi-ként, és további hét évet a saját lakásomban élve, így összességében 10 évet töltöttem a Tokyo Hombu-ban. Ezután egy fordulópont következett az életemben. Ezután a tíz év után vissza akartam térni Kansai-ba tanítani. Szóval nem rúgtak ki a Hombu Dojo-ból! (nevetés)

Guillaume Erard: Ön tanít fegyveres technikákat is, míg a Hombu-ban egyiket sem tanítják. Milyen stílust tanít, és hol tanulta ezt?

Horii Etsuji: A saját stílusomat csinálom. Különböző mesterektől tanultam, köztük Saito Sensei és Chiba Sensei-ektől. Továbbá más budo-kat is tanultam, mint a kenjutsu vagy iaido. Ha megnézel egy videót az alapítóról, többnyire taijutsu technikákat csinál, de fegyvereket is használ, mint a ken vagy a jo. Elmagyarázta az aikido értelmét fegyverek használatával, a taijutsu és a fegyverek közötti kapcsolatot. Úgy gondolom ez fontos. A fegyverek és a taijutsu nem elválaszthatóak. Az alap ugyanaz. Hogyha valaki még mélyebben meg szeretné érteni a taijutsu-t, gyakorolnia kellene fegyverekkel is. Ezzel egyetértek, úgyhogy az én dojoban fegyverekkel is gyakorlunk.

Guillaume Erard: O-Sensei főleg Shinkage-ryu és Itto-ryut gyakorolt, de nagyon kevés Aikidoka ismeri ezeket a stílusokat.

Horii Etsuji: Hajlamosak vagyunk bármilyen stílust követni, amit a saját tanárunk gyakorol. Amikor egy tanárt tanítását követjük, nincs választásunk, követnünk kell amit csinál. Tudni akarnád, hogy a tanárod mit keres ezekben a gyakorlatokban. Ha a Sensei olyasmit csinál, mint a Shinkage-ryu, amikor gyakorolsz, emlékezni fogsz rá, és utána talán jobban ki fogod tudni egészíteni a saját dolgot.

Nagyon kevés fegyveres videó maradt meg az Asahi újság időszakából. Fiatalsága alatt az Alapító rengeteget tanult ken-nel, és onnantól később apránként változott 70-80 éves koráig. Nem sok

felvétel maradt abból az időszakból, szinte semmi nem maradt az Asahi újság időszakából. Nem szabad elfelejtenünk, hogy a technikája, a taijutsu-val együtt, sokat fejlődött az idők folyamán. Kezdetben nagyon kemény dobásokat hajtott végre, aztán a későbbi években sokkal lágyabb lett. Ő maga is ugyanúgy lágyabb lett.

Az Alapító csakugyan gyakorolt még Itto-ryut is. Van néhány régi videó, amelyek végén a gyakorlat az utolsó pillanatban egy vágással fejeződik be. O-Sensei azt mondta, hogy a partnere nem értette miért lett "levágva". Saito Sensei kumitachi gyakorlatai mind ilyenek, mint az Itto-ryuban lévő vágások. Én is csinálom ezeket. Csak a formát megtanulni értelmetlen lenne, sokat kell gyakorolnunk, hogy megértsük annak a befejező vágásnak a lényegét.

Guillaume Erard: Honnan jön az ön szervezetének, az Aioikai-nak a neve?

Horii Etsuji: Aioi a Himeji-hez közeli Hyogo prefektúrában található. Van ott egy szentély, ahol az Aioi-No-Matsu nő. Ez egy olyan fa amely egy törzsről indulva fekete,- és vörösfenyőkké ágazik szét. Az Aioi kanji-ja is ugyanez. Egy pár erős kapcsolatot szimbolizálja.

Az én dojomban a tanár és a diákok közötti kapcsolatot jelenti. A tanulók és a tanár együtt tanulnak és növekednek. Ez az Aioi jelentése. Egészen véletlenül úgy adódott, hogy a környék neve is éppen ez (Aioicho), úgyhogy ez így tökéletes.

Guillaume Erard: De a kanji más, nem?

Horii Etsuji: Nem, ugyanaz.

Guillaume Erard: Valóban?

Horii Etsuji: Igen, ugyanaz, a jelentése "együtt élni".

Guillaume Erard: Elég széles körben tanít külföldön, hol az ön csoportja alá tartozó dojo-kban, hol az önétől függetlenekben. Mit tanít azokban a dojo-kban, amelyek másik Shihan hatáskörébe tartoznak?

Horii Etsuji: Én egyedül vagyok, szóval nem tudok mindenkitől tanulni. Így amikor egy olyan helyet látogatok meg, ahol más stílust gyakorolnak, én csak a saját dolgom tudom megmutatni. Azt javaslom, hogy így csinálják. Ez az én módszerem, kérlek próbáld ki. Nem kényszerítem őket, hogy az én módszerem használják azt mondván, hogy "ezt meg ezt így és így kell csinálni", ehelyett azt mondom, "ezt meg ezt így is csinálhatod".

Guillaume Erard: Úgy érzi, hogy ilyen körülmények között a saját "haladó" Aikido-ját tudja tanítani?

Horii Etsuji: Például az alapoknál, ha úgy vesszük, hogy csak egy féle képpen lehet irimi tenkant csinálni katate dori-ból, a mozdulatot különböző képpen csinálják a különböző mesterek. Ez egy módja annak, hogy kifejezzük valaki különbözőségét. Nem szeretem azt a hozzáállást, hogy furcsa és bonyolult technikákat csináljunk azért, hogy hatással legyünk másokra. Én inkább az alapokat szeretem kutatni. A shomenuchi ikkyo lehet sokféle, minden Shihan másképp csinálja, másképp gondolja, másképp tanítja. Nekem is meg van a saját módszerem, nem ez nem kizárólagosan rám jellemző. Iriminage-nál a saját módszeremet magyarázom a kibillentésre. Ez ugyanúgy vonatkozik kezdőkre és Yudansha tanulókra egyaránt. Különböző dolgokat csinálunk de ugyanaz a témakör. Nem szükséges cifra, feltűnő dolgokat mutatni.

Guillaume Erard: Nagy szemináriumokon, gyakran elég eltérő szintű emberek vannak, hogyan kezeli ezt?

Horii Etsuji: Az igazat megvallva, a szemináriumokat az uke szerepével kellene kezdeni. Ezt azonban mégse tehetem meg, amikor elutazok valahova. Ez nem csak arról szól, hogy "esünk",

tudnunk kell, hogy meddig legyünk jelen, hogy a tori gyakorlatának legutolsó pillanatáig (ki)tartsunk. Ezt meg tudom tanítani a saját tanítványaimon, de amikor rövid szemináriumokat tartok, ott ez sokkal nehezebb.

Ezért van az, hogy egy szemináriumon tanítani nem annyira érdekes. Ahelyett, hogy egy-egy helyen tartanék szemináriumot, inkább igyekszem ugyanoda visszatérni rendszeresen.

Guillaume Erard: Hogyan tanítja az ukemi-t a saját dojo-jában?

Horii Etsuji: Nem tanítok eséseket, mint olyan, de pontos utasításokat adok gyakorlás közben, mint például, "Túl korán enged el." és hasonlók.

Amit én tanítok az az, hogy hogyan fogadjuk a technikát, ami az ukemi maga. Az ukemi-t azért csinálod, hogy a saját tested épségét megőrizd, de az ukemi az, ahogy a partnered technikáját fogadod. Én azt tanítom, hogyan kell ukemi-zni. Megtanítom nekik, hogy tovább tartsanak, ne ukézzanak túl gyorsan, lassúnak lenni rossz, de túl gyorsnak lenni még rosszabb. Például ha előbb ukemi-zol, mint ahogy a partnered végrehajtaná a dobást.

Guillaume Erard: Fegyveres technikáknál létezik az uketachi, amely világosan meghatározza az uke szerepét, de az Aikidoban ez nem tűnik annyira meghatározottnak...

Horii Etsuji: Amikor én tanítok, én is ukemizok a tanítványaimnak. Azáltal, hogy nézik az én uke munkámat, illetve, hogy mit éreznek amikor engem eldobnak megtanulják hogyan kell ukemizni. Ken-nel gyakorolt technikáknál van uketachi és uchitachi, igaz? A Shihan az aki ukemizik, igaz?

Guillaume Erard: Így van.

Horii Etsuji: Ez az Aikidoban is működik egy bizonyos fokig. Annak ellenére, hogy a kora mindenhol elkezd fájni a testem és már nem tudok ugyanúgy ukemizni, még mindig meg tudom mutatni, hogy hogyan kell csinálni. Amikor páratlanul vagyunk, én is beállok ukemizni, hogy kijöjjenek a párok.

Guillaume Erard: Hogyan kezeli azokat a csoportokat, amelyek kapcsolódnak az Aioikai-hoz?

Horii Etsuji: Minden évben meglátogatok Aioikai csoportokat, és vizsgákat vezetek le. Ugyanazon a szinten tanítok, mint itt. Csak évente egyszer megyek, így vannak dolgok, amiket nem tudok keresztülvinni, de ennek ellenére próbálok megértetni magam.

Tíz éven keresztül jártam különböző helyekre. Oroszországban csak két év volt, úgyhogy ott még mindig sok teendőm van. Nem értenek meg mindent, amit csinálok, de rájöttek, hogy évi egy szeminárium rengeteg erőfeszítést követel meg az ő részükről. Csak egy hetet tudok ott lenni, úgyhogy megteszik a tőlük telhetőt, hogy tanuljanak ez alatt az idő alatt. Ez nekem nagyon tetszik, és ettől csak még többször vissza akarok térni hozzájuk.

Növelni szeretném az Aioikai szintjét, így ki kell képeznem néhány helyi vezetőt. Olyan instruktorkat szeretnék képezni, akik vezetni és támogatni tudják a tanulókat, de pillanatnyilag elég messze állunk ettől. Az egyszeri szemináriumokon a saját személyiségetem és a saját Aikido-mat akarom belerakni, amennyire csak lehet, az én Aikido-mat akarom bemutatni és megkérdezni őket, hogy mit gondolnak róla.

Guillaume Erard: Az ön Aikido-ja a késői Chiba Kazuo Shihan-ra emlékeztet. Nagy hatással volt önre?

Horii Etsuji: Amikor én a Hombu Dojo-ban voltam, Chiba Sensei San Diego-ban élt. Időnként, amikor visszatért Japánba, volt, hogy együtt gyakoroltunk Kisshomaru Sensei óráján, de ez nem sűrűn fordult elő.

Guillaume Erard: Amikor külföldön tanít, gyakran megesik, hogy Birankai Dojo-kban is megfordul, nem igaz?

Horii Etsuji: Igen, de nem csak kifejezetten Birankai Dojo-kban. Európában járok Lengyelországba, ahol a Birankai-hoz kapcsolódó Dojo van. De Bulgáriába is járok. Különböző helyek, de nem mind kapcsolódnak a Birankai-hoz. Az első ilyen szeminárium, amelyen részt vettem, körülbelül tíz éve volt, San Diego-ban, és a Doshu ment oda, Chiba Sensei visszavonulását megvitatni. Sosem tanultam Chiba Sensei-től közvetlenül, szóval úgy gondoltam ez egy nagyon jó lehetőség. Többen is tanítottak a szemináriumon, köztük Miyamoto Sensei, és Chiba Sensei engem is megkért, hogy tartsak egy edzést, és így is tettem.

Az én Dojo-m következő évben ünnepli huszadik születésnapját. Egy bizonyos ponton volt egy időszak amikor elveszttem a saját fejlődésemben. Voltak dolgok amiken gondolkodnom kellett. Ez alatt az időszak alatt véletlenül rábukkantam egy videóra Chiba Sensei-ről, ami Nagoya-ban készült. Arra készítetted, hogy megtanuljam ezt a fajta stílust. Ettől a ponttól kezdve, ebbe az irányba kezdtem el dolgozni. Addig sosem beszéltem igazán Chiba Sensei-jel. Viszont mióta elkezdtem dolgozni ezen a stíluson, Chiba Sensei megkért, hogy tartsak Birankai szemináriumokat Európában.

Guillaume Erard: Említette, hogy a szülei Osaka-ból származnak, hogy került ön végül Sanda-ba?

Horii Etsuji: A földárak miatt. Venni egy területet, hogy azon egy dojt hozz létre, Osaka-ban drága dolog volt, míg Sanda-ban sokkal olcsóbb. És ez még az állomáshoz is közelebb van. Véletlenül kötöttem ki itt.

Guillaume Erard: Mi az ön megszokott tanítási menetrendje?

Horii Etsuji: Kedd, csütörtök, szombat, vasárnap, körülbelül négy óra naponta. Másfél óra reggel, este pedig egy egy órás és egy másfél órás edzést tartok, szünet nélkül. Szóval átlagosan négy órát tanítok. Ezen felül tartok edzéseket még "társ" dojo-kban illetve egyetemeken.

Guillaume Erard: Az ön felesége is tanít, igaz?

Horii Etsuji: Ő tartja a keddi gyerekedzéseket.

Guillaume Erard: És ő helyettesíti, amikor ön külföldön van...

Horii Etsuji: Igen, igen. Itt is segít, mint ahogy másik társ dojo-kban is. Ma is ott van, és szombatonként és vasárnaponként is oda megy. Amikor én nem vagyok itt, ő és a shidoin tartják az edzéseket.

Guillaume Erard: Az önhöz tartozó Shidoin-ok el akarják indítani a saját dojo-jukat?

Horii Etsuji: Valószínűleg szeretnék, de Japánban ez nagyon nehéz. Megfelelő hely találása is problémás, illetve a dolgozó emberek nagyon elfoglaltak. Itt két évente tartok Shidoin vizsgákat. Az Aioi Shidoin-ok és Fukushidoin-ok kapnak egy oklevelet. Egyetlen hely van amit egy visszavonult férfi nyitott, de ezt nehéz megcsinálni.

Guillaume Erard: Mik azok az értékek amiket leginkább továbbítani akar a tanítványai felé?

Horii Etsuji: A legfontosabb az Aikido-ban és a Budo-ban, hogy megtartsuk a kezdő hozzáállást, lelkesedést. A legfontosabb, hogy ne felejtsük el az érzéseket, amiket akkor éreztünk, amikor először beléptünk a dojo-ba, az érzéseinket, amikor először elkezdtünk Aikido-zni, az első ukemi, amit végrehajtottunk az első Sensei-jel... Nem szabadna elveszítenünk a kezdeti lelkesedést.

Ezen felül komolyan kell vennünk a gyakorlást. Nem az olyan szemináriumokra gondolok amikor csak a saját tanítványaim vannak ott, hanem mikor különböző csoportokból is megjelennek emberek, mindig látok valamit az edzés alatt, ami elgondolkodtat. Néha vannak emberek, akik nem veszik komolyan a gyakorlást. Néhány ember megpróbálja letesztelni partnerét, furcsa ukemi-t próbálnak végrehajtani. Nem szeretem ezt a fajta gyakorlást.

Amikor végrehajtottunk egy technikát, azt komolyan tesszük. Amikor ukemi-zünk, azt is komolyan tesszük. Nem tartunk be, és nem adjuk magunkat könnyen. Komolysággal, és szigorúan kell gyakorolnunk. Ez nem olyasvalami amit szavakkal tudunk tanítani, hanem amit a testünkkel tudunk megmutatni. A saját tanítványaim ezt látják tőlem, és érzik rajtam, így ezt könnyű itt megtanítani. Ugyanezt csinálom, amikor más olyan dojo-kba megyek, ahol rendszeresen tanítok.

Továbbá úgy gondolom, hogy a "jó modor" az Aikido-ban minden más alapja, és ezzel kell kezdenünk. Én nem csinállok bonyolult technikákat, általában alap technikákon dolgozom. Vannak dolgok, amik azelőtt jönnek, hogy elkezdjenek a Budo "Bu" részével foglalkozni. Mint megfelelően meghajolni a dojo-ba lépéskor, vagy helyesen lerakni a cipőket a dojo bejáratánál.

Ezek után, a Shihan és a tanítványok közötti kapcsolat is fontos lesz. Egy kapcsolat kölcsönös bizalommal. Nem szabad, hogy egyirányú legyen. Amikor még jobban megismerjük egymást, bizalom és kölcsönös tisztelet alakul ki, és még mélyebbre áthatunk egymás megismerésében.